

GALÍCIA, UN DIA PER TÚ UN ALTRE PER MI

Josep Torres, Pere Campiñez, Jordi Escoda i Neus Martí

Si busquem al diccionari la paraula mentir trobarem: fer cientment, voluntàriament, una asserció contrària a la veritat.

Aquesta paraula sembla que últimament certa gent del govern central (Madrid) se la tenen ben apresada, o almenys això semblen demostrar en molts temes d'actualitat.

Un bon exemple pot ser la guerra contra l'Iraq on ens han enganyat dient que anaven allà a salvar al món d'una gran amenaça i en realitat sembla ser que només tenia uns quants tancs rovellats i que l'únic motiu perquè han atacat l'Iraq és per aconseguir el petroli.

Un altre exemple és, el més que famós, PHN, on ens volen fer creure que el riu Ebre és un riu al qual li sobra l'aigua, i realment, si s'hagués de fer un transvasament, hauria de ser per aportar-li aigua, ja que tota la zona del Delta de l'Ebre i tota la seva agricultura té seriosos problemes de salinització.

Un altre cas de mentides, que conec més de prop, és el cas de Galícia, ja que a finals del mes de febrer uns companys de Riudoms i jo vàrem anar de voluntaris a treure el famós "xapapote", concretament a Camariñas, organitzat des de l'Ajuntament de Lleida i a Carnota, organitzat des de Reus, i vam poder veure amb els nostres propis ulls el que la televisió ja feia dies que callava.

Per molts mitjans de comunicació i per part del govern, ja gairebé no existia petroli a Galícia i la neteja de les platges tenia els dies contats. La realitat era molt diferent. Concreta-

Galícia. Font-Internet

ment a Camariñas, on jo vaig estar, el panorama era desolador, sobretot a les platges a mar obert, on el "xapapote" s'acumulava a les platges de pedres grosses i el treball fet durant el dia era inapreciable i força dur. Si no fos perquè cada dia veiem els sacs plens d'aquella substància negra i tòxica, hauria arribat a pensar que estàvem fent una feina inútil.

Cal remarcar que la gent del poble es va portar molt bé amb nosaltres, tant pel que fa a l'allotjament com per les menjades. Per contra el Govern i la Xunta ens subministrava a l'hora de dinar dos entrepans que deixaven bastant a desitjar.

Vam tenir l'ocasió de parlar amb

pescadors, gent jove i alguna dona, que ajudaven als voluntaris fent tasques de repartir menjar i gairebé tots coincidien en que el govern els havia enganyat i que no s'havia actuat bé en cap sentit.

Les coses que més em van sobtar, del que la gent de Galícia ens va explicar, van ser que a les dones voluntàries als dos dies d'arribar a Galícia a totes els venia la menstruació, cosa que segons les declaracions de totes les voluntàries puc afirmar. També ens van dir que el petrolier "Prestige", quan es va esquarterar, realment no estava tant lluny de la platja com deia el Govern i que quan les platges de Camariñas ja estaven brutes de petroli hi havia ministres que sortien per televisió dient que el problema estava solucionat.

També em va impressionar el fet que l'organització pogués arribar a ser tan caòtica des del primer dia. Ens van explicar que el govern s'havia dedicat a passejar el Prestige per davant de tota la costa de la mort (com si la volguessin embrutar expressament). A més, les ajudes que havien arribat no s'havien repartit bé i molta gent que cobrava per sortir a buscar "xapapote" al mar realment no hi anava i estava vivint dels diners de l'Estat.

Galícia. Font-Internet

